

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף ביד פאון וביד הפל ולכן נחצית
 ודי והב: אחד עשר יום מחרב הך הדשעיר עד קרש ברנע:
 יהיה בארבעים שנה בעשתר עשר חוט באחד לחוש דבר
 משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים: אחרי
 הכהו את סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג
 מלך הבשן אשר יושב בעשתרת בארדעי: בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר:
 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לומר רב לכם שבת בהר
 הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה
 בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הנגעו והלבנון עד
 הנהר הגדול נהר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
 ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם ולרועם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא
 לאמר לא אוכל לבדו שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרפה
 אתכם והנגב היום כבובכי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם
 יפי עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
 איכה אשא לבדו טרדכם ומשאכם וריבכם: הבל לכם אנשים
 חכמים וגבנים ודעים לשבטיכם ואשמים בראשיכם: ותענו
 אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דפרת לעשות: ואקח את
 ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים
 עליכם שרי אלים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
 ושטרים לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר
 שמעו ביד אחיכם ושפטתם עקב ביד איש וביד אחיו ובין גור:
 לא תלמדו פנים במשפט כקטן גדול תשמעון לא תגורו
 מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם
 תקרבון אלי ושמעתינו:

5
 סיני
 וקל

אל
 6

הוא מלמד שבמה הקביה עליה את ההר
 כניעת ואמר להם אם אתם מקבלים התורה
 מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם איד אחא
 בר יעקב מבאן מורטא רבה לאריחא אבי
 רבא (5) אפינא החדר קבלה בניו ארשתי
 דכתיב קימו קבילו היהודים קיימו מה
 שקבילו כבר

7
 ונתן להם סגו
 דר סימא יכשעה שהקדים ישראל נעשה
 לנשבע באו ששים ריבוא של מלאכי השרת
 לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שני
 כתרים אחד כנגד נעשה אחד כנגד נישמע
 וכיון שהבאו ישראל הרו מאה ועשרים
 ריבוא מלאכי תכלה ופירוקם שנאמר
 והתנעלו בני ישראל את עיניהם מרד הרוב
 איד חמא בר תניא בחורב טענו בחורב
 פירק בחורב טענו כדאמין בחורב פירק
 דכתיב והתנעלו בני ישראל וגו איד ויהוה
 וכולן ובה משה ונמלן דסמך ליה ומשה
 יקח את האהול אמר רל עתיד הקביה
 לתתיו לנו שנאמר ופרדיו ה' יושבו ובאר
 ציון כרנה ושבת עולם על ראש שבתה
 שבעולם על ראש

אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום בתקול יוצאת מטר חורב
 וספרתך ואמרת אזי להם לפריות מעלפונה של תורה שפלימי שאינו עוסק
 בחיורה נקרא נזוף שנאמר גזם וזב גאף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ואומר,
 וסלחת מעשה אלהים המה ונסכתב מכתב אלהים הוא חרות על-הלחת אל-
 חקרא חרות אלא חרות שאין לה בן-חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל-מי
 שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה שנאמר ומתקנה בתלילאל ומתלילאל בזות:

4
 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו
 ביום ההוא: כי יום ליהוה עבאות על כל-גאה
 ורם ועל כל-נשא ושפל: ועל כל-ארוז הלבנון הרמים
 והנשאים ועל כל-אלוה הבשן: ועל כל-ההרים הרמים ועל
 כל-הגבעות הנשאות: ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה
 בעורה: ועל כל-אננות תרששו ועל כל-שכיות החמדה:
 ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
 ההוא: והאלילים כליל יחלף: ובאו במערות צרים ובמחלות
 עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאווה בקומו לערץ הארץ: ביום
 ההוא ישלך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר
 עשורו להשתחוות לחפר פרות ולעטלפים: לבוא בנקרות
 הצרים ובכספי הפלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאווה בקומו
 לערץ הארץ: חדלו לכם מידהאם אשר נשמה באפו כי
 נהרוא אמר חר שכן חר בא בו נערים
 לכתבי פני וקנים וקנים יעמד לפני נערים
 וכתב קמה כאמה וכלה כרסותה ופני החרד כפי כלב ואין הבן מתיישב

8
 וכתב קמה כאמה וכלה כרסותה ופני החרד כפי כלב ואין הבן מתיישב
 וכן חרד בא בו הענות ורבתו הוויק יעוה והנפן יתן פרו ודין כדק ונהפכה
 כל המלות למעות ואין תוכחה כסיע ליה לר יצחק ואר יצחק אן בן חד בא ער שרתהר כל המלות
 למעות אמר רבא מא קרא כ'ל תר לבן מחרו הוא חד כ'י דין עמו (נר) כי יראה כי אלהיך ואפס עמור
 ועוד קאב אן בן חד בא ער שרבו המסירות ריא ער שיהמטם התלמידים ריא ער שרבלה פרומה מן הרים ריא
 קרב שהיאשם מן הנאולה שואמר האם עתור ועווב כביבול אן סמך ועוד ישראל כי יראה כי זה היה
 משבח רבנן דמעסק ביה אמר לרזי במשפחה *כניטא מייכיו לא תרדמה דלמיטא ג' באון דהיס דרעא אלן תן
 משה מצוה ועשר

9
 יבנו פני וקנים, לומר יתנו
 וינישו חסם: וקנים יתנו כפי
 העשרים. לכבוד ויטו לתורין
 (נפס ל' מנ) כעקבות האש
 תולא יטא: נח קנה נחלה
 לתפס ולביקא: היקף יטא
 יבנו זה אל זה יק כבוד לאל
 חקך שח מסכו עמך יא שותק
 ותח: חל: ומה

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

2
 חזון ישעיהו כד-אמוץ אשר חזה על-יהודה וירושלם בימי
 עזיהו יתם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזינו
 ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בני: ידע
 שור קנהו וחמוד אבנם בעליו ישראל לא ידע עמי לא
 התבונן: הויגוי הטא עם כבוד עון ורע מדעים בנים משחיתים
 עזבו את-יהוה נאצו את-קדוש ישראל נזרו אחור: על מה
 תכועדו תסיפיו סרה כל-ראש לחלי וכל-לבב דוי: מפך-הגל
 ועד-ראש אידיבו מתם פצע ותפודה ומכה טריה לא-חרו
 ולא חבשו ולא רכבה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות
 אש אדמתכם לנגיזים זויים אכלים אתה ושממה כמהפכת
 זרים: ונתורה בת-ציון כסכה בכרס כמלוכה במקשה בעיר
 נצודה: לולי יהוה עבאות דותיר לנו שריר כמעט כסרם
 היינו לעמרה דמינו: שמעו דברי-יהוה קציעו
 סרם האיניו תורת אלהינו עם עמרה: למה לי רב-ובחכים
 יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים
 וכבשים ועתודים לא הפצתי: כי תבאו לראות פני מירבקש
 זאת מידכם דמס חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת-שוא
 קטרת תעבד היא לי חוש ושבת קרא מקרא לא-אונל
 און ועצרה: חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי
 לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם פפיכם אעלים עיני מכם
 גם כן-תרכבו תפלה איני שמע ידיכם דמים מלאו:
 רחצו הידו הסירו רע מעלליכם מגד עיני חדלו הרע:
 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו
 אלמנה: לכרנא ונכחה ואמר יהוה אס-יהוה
 חטיאיכם כשנים בשלג יליבנו אס-אידימו כתולע פצמד יהוה:
 אס-תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ואס-תכאנו
 ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: איכה

היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ליון בה ועתה
 מרצחים: כספך היה לסיגים סבאך מהגול במים: שירך
 סודרים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא
 ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם: לכך
 נאם הארון יהוה עבאות אביר ישראל דוי אתם מערי
 ואנקמה מאויבי: ואשיבה די עולך ואצרף כפר סניך
 ואסירה כל-ברליך: ואשיבה שפטון ככראשנה ויעשך
 כבתחלה אחרי-כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ציון
 במשפט תפדה ושביה בעדקה:

3
 יהוה: כי נשטתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדש וענינים
 כפולשתיים ובידוי נכרים ישפיקו: ותמלא ארצו כסף
 וזהב ואין קנה לאצרותיו ותמלא ארצו סוסים ואין קנה
 למרפכתינו: ותמלא ארצו אילים למעשה ידיו ושתחו
 לאשר עשו אצבעתינו: וישח אדם וישפלי איש ואל-הישא
 להם: בוא בעור והטמן בעפר כמל פחד יהוה ומהדר גאו: